

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Turcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 23 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Balan Victor x, născut la x, originar r-nul x, domiciliat în r-nul x.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2019 – 28.02.2019;

Instanța de apel: 15.03.2019 – 23.04.2019;

Instanța de recurs: 24.06.2019 – 18.02.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 februarie 2019, Balan Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Balan Victor prin prezenta sentință, a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 (doi) ani cu calcularea termenului de probă din momentul intrării în vigoare prezentei sentințe, precum dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Obligația supravegherii condamnatului Balan Victor în perioada de probă s-a pus în sarcina Biroului de Probațiune de la locul de trai al

acestui, unde se obligă să se prezinte Balan Victor termen de 5 zile de la data devenirii definitive a hotărârii judecătorești.

În temeiul art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, se obligă Balan Victor să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent (organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul inculpatului).

Cheltuielile judiciare în sumă de 450,45 lei au fost achitate de către inculpatul Balan Victor.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Balan Victor, la 07 noiembrie 2018, aproximativ ora 16.00, fără a deține permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt demonstrat prin rezultatul testării alcoolscopice, fiind de 0,78 mg/l, conducând tractorul de model „x” cu numărul de înmatriculare x, fără semiremorcă, în care se afla ca pasagerul cet. Salin Serghei, deplasându-se pe o porțiune de drum de țară al s. x, ce mărginește cu partea carosabilă a traseului direcțional s. x, manifestăm imprudență în traficul rutier, încălcând prevederile pct. 45.1) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 - care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, pct. 45. 2) al RCR care prevede că - în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, e trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat viteza de deplasare a vehiculului la starea psihofiziologică proprie, la dexteritatea în conducere și a tamponat în spate căruța care staționa pe aceeași porțiune de drum în care se aflau Balan Igor, Ochievski Ion și Dodon Gheorghe, unde în urma coliziunii lui Dodon Gheorghe i-a fost cauzate, conform raportului de expertiză m 201825D0295 din 10.12.2018, traumatism cranio-cerebral manifestat prin contuzie cerebrală gravă, fractură înfundată multieschiloasă fronto-temporo-parietală pe dreapta, fractură de bază craniană pe dreapta, hemator epidural temporo-parietal pe dreapta, otoree pe dreapta, care în comun se califică ca vătămare gravă.

Astfel, prin acțiunile sale Balan Victor comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, adică, încălcarea regulilor de securitate circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către **procurorul** în Procuratura raionului Orhei, Alexandru Morgun prin care a solicitat admiterea

apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște culpabil pe Balan Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare în penitenciar de tip deschis.

3.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- potrivit art.75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, în prezenta cauză penală s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a comis o infracțiune, care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca fiind gravă;

- la pronunțarea sentinței în privința inculpatului, prima instanță nu a respectat exigențele normei art. 61 alin. (2) Cod penal;

- prima instanță urma să țină cont de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului de faptul că viața persoanei, constituie cea mai mare valoare socială ocrotită de legea penală;

- procurorul apreciază că prin pedeapsa prea blândă aplicată de către prima instanță, nu au fost realizate scopurile legii penale, deoarece având la bază circumstanțele sus menționate, nu putem vorbi de o corectare a inculpatului, unde instanța de judecată a pronunțat o sentință cu aplicarea în privința inculpatului Balan Victor a unei pedepse prea blânde, motiv din care aceasta urmează a fi casată.

- consideră că lui Balan Victor nu-i poate fi aplicată pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, ținând cont de faptul că la comiterea infracțiunii nu s-a folosit de acest drept, unde conform informației Acces, ultimul nu deține permis de conducere.

- consideră oportună aplicarea față de inculpat a unei pedepse legate de privarea acestuia de libertate ca să fie atins scopul pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 23 aprilie 2019 a fost admis din alte motive apelul procurorului, casată sentința, inclusiv din oficiu și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Balan Victor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal i s-a aplicat pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele:

La pronunțarea sentinței prima instanță la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de sancțiunea normei incriminate inculpatului, din care motiv, instanța va face uz de prevederile art. 409 Cod de procedură penală.

Astfel, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea pentru care au fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod Penal, raportate la sancțiunea impusă de legiuitor la art. 264 alin.(4) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel, a reiterat că în ședința de judecată a primei instanțe, Balan Victor fiind audiat a recunoscut vinovăția și faptele indicate în rechizitoriu, de asemenea, aceleași declarații au fost susținute în instanța de apel.

În continuare, prima instanță a indicat că deși inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate lui, culpa acestuia este demonstrată prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, enumerându-le conform rechizitoriului.

În această ordine de idei, instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind concludente, pertinente, utile, care coroborează între ele și din care Colegiul a stabilit indubitabil că Balan Victor, a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, individualizată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate. încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Balan Victor, reține că deși, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6. 7. 61. 75 - 78 Cod Penal, nu le-a aplicat corespunzător, însă în esență instanța de apel nu a reținut argumentele procurorului, care de fapt nu sunt plauzibile.

Astfel, referitor la pedeapsa principală, instanța de apel a reținut că conform prevederilor art. 61 alin. (1) Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată. în numele legii,

persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.76 Cod penal, au fost reținute în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Balan Victor, următoarele: căința sinceră, contribuirea benevolă pentru tratamentul și intenția de a repara prejudiciul material părții vătămate, faptul că este pentru prima dată pe banca acuzării.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Balan Victor, conform art.77 Cod penal, nu au fost identificate.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Balan Victor, instanța de apel ținând cont de personalitatea inculpatului s-a ghidat de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse legale și individualizate.

În continuare, instanța de apel a stabilit că, prima instanță aplicând inculpatului pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani, a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, prin urmare, argumentele procurorului în partea în care a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare cu executare nu sunt plauzibile.

Astfel, instanța de apel, a reținut că prima instanță întemeiat a reținut că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Balan Victor pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de art. 90 alin.(6) Cod penal, va constitui o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, circumstanțe ce impun de a conchide că argumentele expuse de procuror în apelul său sunt neîntemeiate, or procurorului nu a evidențiat nici o circumstanță reală ce ar impune ca pedeapsa cu închisoarea stabilită inculpatului să fie executată real.

În continuare, instanța de apel a reținut că deși prima instanță a făcut concluzii corecte vis-a-vis de stabilirea pedepsei principale nu a ținut cont de faptul că sancțiunea art. 264 alin.(4) Cod penal, la momentul comiterii faptei prevedea și pedeapsa complementară obligatorie, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin urmare, atâta timp cât legiuitorul a stabilit clar și obligator sancțiune complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța consideră necesar a aplica această sancțiune inculpatului.

Mai mult, art.24 Cod Penal, statuează că, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală.

În acest mod, instanța de apel a ajuns la concluzia de a casa sentința inclusiv din oficiu și a aplicat inculpatului pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet.

6.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, erori de drept cuprinse de pct. 10 alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală;

- consideră că pronunțând o decizie de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unor infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane;

- instanța de apel nu s-a expus supra prevederilor art. art. 6. 7. 61. 75 - 78 Cod Penal, nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea durate și quantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, a ignorat prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- consideră că decizia adoptată la motivarea stabilirii pedepsei contravine art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate, o infracțiune gravă și accidentul sa soldat cu cauzarea de vătămări corporale grave.

7. Asupra recursului declarat, a fost depusă referință de către avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Balan Victor, prin care a expus că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe

care se întemeiază soluția, considerând astfel, că lipsesc temeiuri de casare considerând inadmisibil recursul înaintat.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al *respinge ca inadmisibil*, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă a fost corect aplicată legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit reține că, recursul depus de către procuror este fundamentat de drept, în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că instanța de apel nu și-a motivat în plină măsură soluția referitor la individualizarea pedepsei aplicate.

Astfel, cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal lărgit constată, că acest temei de casare invocate de recurent, nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

În această ordine de idei Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale conțin raționamente întemeiate asupra menținerii pedepsei principale aplicate de prima instanță inculpatului.

Astfel, instanța de recurs ordinar reieșind din textul deciziei atacate, remarcă lipsa temeiului de casare invocat de procuror în baza art.427 alin.(1) pct.6), privind nemotivarea de către instanța de apel a hotărârii adoptate, Colegiul penal constatând că aceasta este întocmită în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde, inclusiv temeiurile de fapt și de drept, cu referințele respective, pentru casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în conformitate cu

prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, expunându-se argumentat asupra aplicării pedepsei complementare și menținerii pedepsei principale aplicate inculpatului de către prima instanță.

Astfel, Colegiul penal lărgit nu a constatat nici prezența în cauză a temeiului pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece, după cum s-a menționat, instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei cu închisoare, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, cu suspendare condiționată, pe o perioadă de probațiune.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a modului de executare a pedepsei aplicate în privința inculpatului, care nu va atinge scopul pedepsei penale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni,

cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanțele de judecată în mod legal, la caz, au ales și aplicat acel tip de pedeapsă și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii, motivându-și soluție prin concluzionarea argumentată că, pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunile infracțiunii pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul și anume cea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii), stipula ca pedeapsă sub formă de *cu închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani*. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal.

În cauza supusă judecării, instanțele de fond au conchis că, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Balan Victor pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal, va constitui o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În prezenta cauză, instanțele de fond au conchis că, inculpatului Balan Victor, urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Conform alin. (1), (2) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea*

poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Prevederi legale, potrivit dispoziției alin. (4) al normei menționate mai sus, nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând de la condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune gravă săvârșită din imprudență ce nu depășește 7 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit menționează că, instanțele de fond în prezenta speță au reținut ca circumstanțe atenuante căința sinceră a inculpatului, contribuirea benevolă pentru tratament și intenția de a repara prejudiciul material părții vătămate, faptul că este pentru prima dată pe banca acuzării iar circumstanțe agravante la caz nu au fost stabilite. Din materialele cauzei se atestă că, inculpatul a solicitat în cele din urmă ca judecarea cauzei să se facă în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece a recunoscut vina, și-a cerut scuze de la partea vătămată și a manifestat intenția de a restitui în timp recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate în rezultatul săvârșirii infracțiunii imputate, nu se află la evidența medicului narcolog.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința

inculpatului, învederând faptul că acesta a comis o infracțiune din intenție ce se califică ca una gravă, circumstanțe agravante nu au fost stabilite la caz, și-a manifestat intenția de a recupera prejudiciul material cauzat părții vătămate, iar în condiții de detenție acesta nu va fi în stare să-și onoreze obligațiile față de victimă, respectiv acest fapt în sine, deja, se echivalează cu o pedeapsă pecuniară ce va avea inclusiv și un impact moral asupra persoanei vinovate de comiterea faptelor prejudiciabile.

Toate împrejurările menționate au permis instanțelor de fond de a da dovadă de clemență față de inculpat, considerând că acesta a fost un incident în viața lui, în urma căruia își va face concluziile necesare de a nu admite pe viitor comiterea faptelor ce intră în sfera interesului penal.

Totodată, prin aplicarea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, se vor evita neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, iar instanțele de fond stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune în limitele prevăzute de lege, au avut intenția pentru ca acesta să-și facă concluziile respective și astfel să fie atins scopul legii penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs ordinar de asemenea consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Balan Victor.

Astfel, instanța de recurs ordinar apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptelor infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Balan Victor.

Astfel, instanța de apel și-a motivat hotărârea privind menținerea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, respectiv, în opinia Colegiului penal lărgit, careva interdicții la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se atestă în cauza deferită judecării.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Balan Victor, a fost individualizată potrivit legii.

Având în vedere considerentele enunțate supra, instanța de recurs ordinar concluzionează că, recursul declarat de către procuror în prezenta speță, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăuț Dorina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Balan Victor x*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadejda

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe Balan Victor x.

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 februarie 2012, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Balan Victor x*.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de procuror, urma a fi admis, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în partea modului de executare a pedepsei - aplicării art. 90 Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

Considerăm, că instanțele de fond corect au determinat circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată și corect au încardat acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (4) Cod penal.

Totodată, considerăm eronată soluția în partea aplicării art. 90 Cod penal, astfel condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Considerăm că instanțele de fond insuficient au abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În susținerea raționamentelor date, notăm, că potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, deși a săvârșit o infracțiune din imprudență, adică cea prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, această faptă prejudiciabilă a fost comisă în variantele agravate și anume în stare de ebrietate, care a provocat vătămare gravă a integrității corporale, părții vătămate Dodon G., care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă, atentând la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, care pe cale de consecință subsidiar a afectat și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, în urma cărora a cauzat vătămare gravă părții vătămate Dodon G.

Prin urmare, considerăm, că instanțele de fond nu au învederat în măsură deplină modalitatea comiterii faptei prejudiciabile și consecințele produse, de către inculpat, ce s-au soldat cu cauzarea vătămărilor corporale grave.

În opinia Colegiului, deși la caz au fost reținute circumstanțele atenuante căința sinceră, contribuirea benevolă pentru tratamentul și intenția de a repara prejudiciul material cauzat părții vătămate, faptul că este pentru prima dată pe banca acuzării, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei mai aproape de limita minimă sub formă de închisoare, prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe nu sunt incomensurabile, în raport cu urmările prejudiciabile survenite, adică vătămarea gravă a integrității corporale, respectiv aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită.

Un alt aspect, care nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei este și faptul că, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Sub acest aspect, menționăm, că norma penală imputată inculpatului, este instituită de legislator pentru a fi apărate relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și sănătatea persoanelor, în contextul în care la moment un număr mare de încălcări a regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către conducătorii autovehiculelor în Republica Moldova duc în cote majore la vătămări corporale și decesuri. Deci, în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcarea a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpat, care era în stare de ebrietate, cu provocarea vătămării corporale grave a persoanei, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, considerăm că în speța dată, sunt întemeiate argumentele recursului declarat de procuror și constatăm că, concluzia instanțelor de fond, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată.

Astfel, considerăm că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, doar în partea individualizării pedepsei, optînd pentru excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Balan Victor x

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu menținerea în rest a hotărârii contestate.

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena